

De steeneik is bestand tegen de zilte zeewind en de luchtvervuiling in de stad. In Nederland en Vlaanderen is de boom matig winterhard. De boom kan dertig meter hoog worden, maar blijft meestal veel lager. In rotsachtige gebieden blijft de eik vaak struikvormig.

Een ijskelder is een losstaande kelder, meestal tonvormig, van vrij grote diepte (5 meter is niet vreemd), waarin gedurende de winter, grote stukken ijs van een (nabijgelegen) plas of sloot opgeslagen worden en met hooi afgedekt (ter isolatie). Omwille van de diepte is deze ruimte goed geïsoleerd. Omdat koude daalt, is het mogelijk deze ruimte voldoende koel te houden om – indien er voldoende ijs opgeslagen ligt – het jaar door een hoeveelheid ijs te behouden. In warmere periodes was het dan mogelijk uit deze kelders ijs op te halen. Tegenwoordig worden ijskelders vaak als overwinteringsplaats gebruikt door vleermuizen, die er hun winterslaap houden.

In het open veld zien we twee grote vogels zitten. Als Erwin er heen gaat vliegen ze weg. Het blijken twee arenden te zijn.

Arenden of adelaars zijn dagactieve, middelgrote tot grote roofvogels met meestal brede vleugels, stevige snavel en scherpe klauwen. Arenden werden en worden veel gebruikt als symbool door landen en organisaties, omdat ze macht, schoonheid en onafhankelijkheid zouden uitstralen.

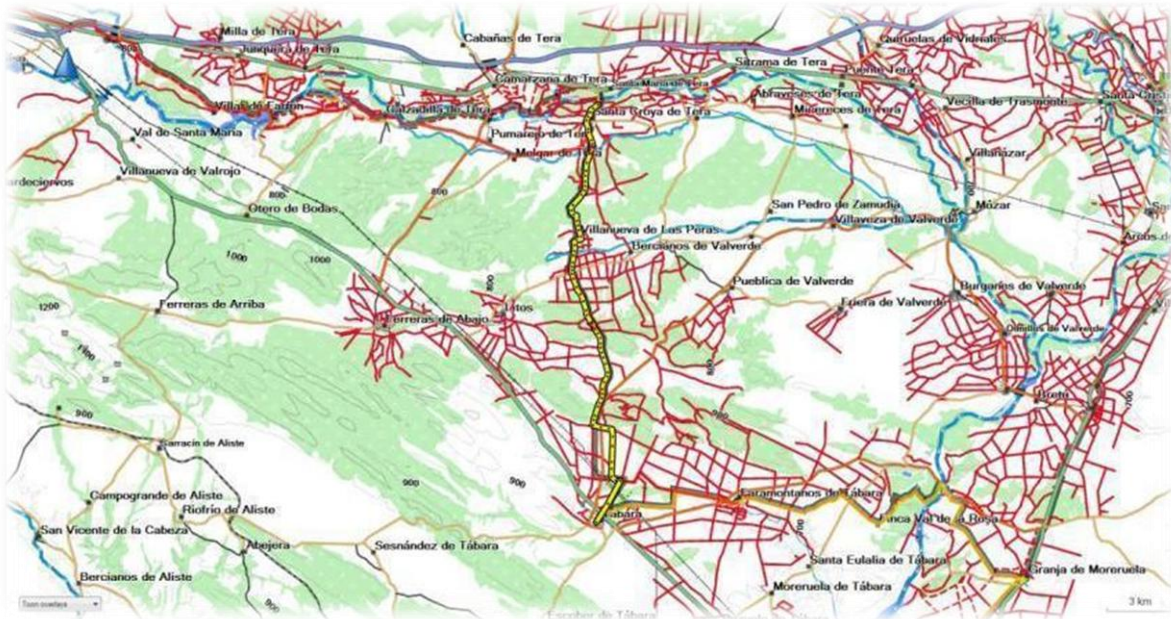
Wij overnachten in een kamer van het hotel El Roble. Het hotel heeft echter ook een aanpalend gebouw dat dienst doet als albergue. Daar kan de pelgrim terecht in een van de slaapzalen.

Na aankomst doen wij een terrasje in het dorp. De Nieuw-Zeelandse en de Ierse pelgrim komen er ook net aan. Ze gaan in gesprek met een al wat oudere pelgrim (met het kale hoofd). Deze pelgrim zullen we echter maar één keer ontmoeten want hij doet dagtochten van om en bij de 50 km. Toch wel iets te veel voor ons.

Maandag 23 oktober 2017

- Van : Tabara 730 m
- Naar : Santa Croya de Tera 720 m
- Afstand : 23 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 5 uur

We worden vergezeld door onze schaduwen.

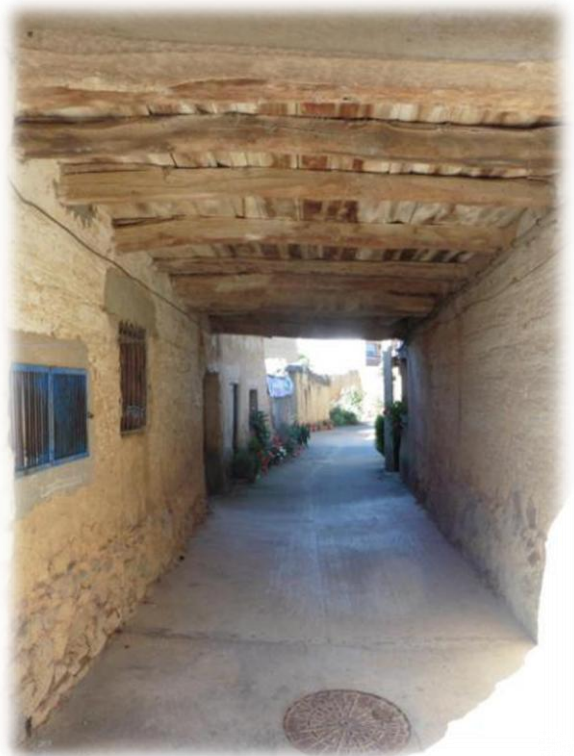
Op de voorgrond zijn schapenkooien zichtbaar. De schapen worden hier snachts ondergebracht.

Even iets over de eigenlijke pelgrimsweg. St-Jacob was een van de apostelen van Jezus, beter bekend als de apostel Jacobus. Hij zou gestorven zijn in het jaar 44 van onze jaartelling.

Zijn lichaam zou op een schip gelegd zijn dat dan op zijn beurt aangespoeld is in Noord-Spanje. Zijn lichaam werd tenslotte begraven op een 25ste juli, dat is nu de feestdag van deze heilige. Pas in de 9de eeuw werd zijn graf ontdekt en er werd een basiliek gebouwd op de plaats van zijn graf.

Santiago is het Spaanse woord voor Sint-Jacobus en 'Compostela' komt van campo : het veld, en de esrtella : komt van ster. Vandaar de naam Santiago de Compostela. Eerst was er de basiliek en later werd er een stad rond gebouwd die de naam Santiago de Compostela draagt.

Hoe meer boeken je over Santiago de Compostela leest hoe meer versies je krijgt van de betekenis van die zeeschelp. Het meest voorkomende verhaal is dat het lichaam van Santiago in zijn graf bedekt was met dit type van schelp. Een ander verhaal is dat van een miraculeuze redding van een drenkeling door Santiago. Toen die uit het water kwam zou hij bedekt geweest zijn met dat soort schelpen.

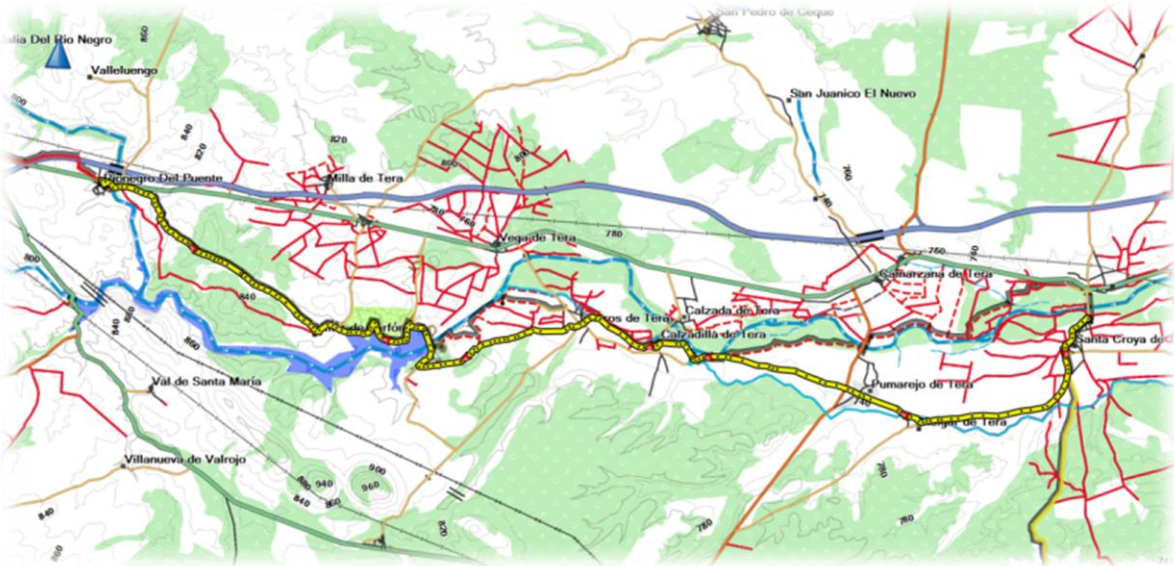
Feit is dat vandaag de schelp het symbool is van de bedevaarders. Die schelpen zijn ook herkenningspunten om wegen of logies aan te duiden. Kerken, kapellen en andere locaties die belangrijk zijn voor de bedevaarders dragen ook de St-Jacobsschelp. Naast de pelgrimspas is de schelp het tweede belangrijkste dat een pelgrim bij zich draagt.

Vroeger had deze schelp een geheel andere naam. Pelgrims spraken onderling af om een schelp te dragen op een zichtbare plaats zodat pelgrims elkaar zouden herkennen. De schelp kon ook dienen als drinkbeker. Hoe groter de schelp hoe beter de pelgrims zich van ver lieten herkennen. Een bijkomend voordeel van het dragen van de schelp was dat struikrovers al vlug pelgrims met rust lieten want pelgrims hadden toch niets waardevols bij zich. Uiteindelijk werd er dan algemeen gekozen voor de huidige sint-jakobsschelp omdat dit een grote en robuuste schelp is en in vele zeeën terug te vinden is.

Dinsdag 24 oktober 2017

- Van : Santa Croya de Tera 720 m
- Naar : Rionegro Del Puente 800 m
- Afstand : 29 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 8 uur

Baardmos wordt al minstens 1000 jaar medicinaal gebruikt als antibioticum, de werkzame stof is metaboliet urinezuur. Usninezuur veroorzaakt een gelige kleur van de baardmossen. Enkele soorten hebben een rood of roze pigment, de aard van deze stof is nog onbekend. Baardmos is eetbaar en rijk aan vitamine C.

De Rio Tera is een zijrivier van de Isla en heeft een lengte van 139 km.

Regelmatig zien we in de dorpen dergelijke mijn karretjes staan. Het is een herinnering aan de vele zilver- en andere ertshoudende mijnen uit het verleden.

Het is een mooie natuur in dit gebied en het glasheldere water nodigt uit tot een zwempartij maar daar hadden we niet de tijd voor.

Een travalje, ook wel hoofstal genoemd, maakt het de hoefsmid makkelijk om paarden te bekappen en beslaan. Het paard wordt vastgezet in deze constructie zodat hij er vrijwel niet meer uit kan.

In deze streek zijn nog veel oude huizen (en restanten ervan) te vinden die werden opgetrokken in de stenen die men ter plaatse kon vinden.

We doorkruisen nu het natuurpark Sanabria. Sedert 1946 werd dit gebied al beschermd als een natuurlijke plaats van Nationaal belang. Sedert 1978 werd het uitgeroepen tot natuurpark.

Het natuurpark telt meer dan 1500 plantensoorten en 190 soorten gewervelde dieren.

We eindigen onze tocht in Rionegro del Puente. Er is maar één restaurant maar de kok spreekt een mondje frans en hij maakt lekker eten.

We overnachten in de albergue die gevestigd is in een gerestaureerd historisch pelgrimshospitaal.

Op dit traject hebben we 191 km afgelegd. In totaal heb ik nu 3.876 km afgelegd op “op weg naar Compostela”.

Andere reisverslagen van deze pelgrim kun je terugvinden op www.berglucht.be en vervolgens de link “GR50+” aanklikken of op www.ludwighaese.be

Ludwig D’Haese	:	benaltijdweg@gmail.com
Erwin Sabbe	:	Erwin.sabbe@telenet.be
Tekst	:	Ludwig D’Haese
Foto’s	:	Ludwig D’Haese en Erwin Sabbe